

Benone Burtescu
versuri

Mihaela Williams
muzică

Eugen Tutunaru
adaptare grafică

PRIMUL DAR – MICUL MEU

A B e C e d A r

PRIMUL DAR –
MICUL
MEU

Benone Burtescu
versuri

Mihaela Williams
muzică

Eugen Tutunaru
adaptare grafică

AUTORI:

Benone Burtescu – Versuri

Mihaela Williams - Muzică

Eugen Tutunaru – Adaptare Grafică

Drepturile de autor sunt rezervate. Orice modificare a conținutului acestei cărți se va face doar cu acordul autorilor. Multiplicarea ei, de către orice individ, tipografie sau editură, în orice fel de format analog sau digital, este permisă și încurajată.

Cartea, în diferite formate, se poate descărca la următoarea adresă:
<http://www.ethyck.com/miculmeuabecedar/>

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BURTESCU, BENONE

Primul dar – micul meu abecedar / Benone Burtescu –
București: Casa de Editură Viață și Sănătate, 2010

ISBN 978-973-101-315-2

821.135.1-93-1

În loc de

PREFAȚĂ

Motivație pentru

Primul dar – micul meu

Limba noastră aur poartă
Bună dimineața-n poartă;
Limba noastră-i dor și drag
Bună ziua spus în prag;
Limba noastră e colindă
Bună seara spus în tindă;
Limba noastră este pâine
Azi o coacem pentru mâine;
Limba noastră are tron,
Însă nu în panteon,
Căci în graiul românesc
Înțelesul e domnesc –
Nu scânteie Prometeu
Ci luminează Dumnezeu
Și se bucură poporul
Cu Isus Mântuitorul.

JOACA LITERELOR

Cu creionul și caietul
Ne jucăm de-a alfabetul
Cum se joacă de-a lumina
Razele-nflorind grădina.

Literele, pe hârtie,
Sunt ca mieii pe câmpie –
Zburdă-ncolo, zburdă-ncoace
Și-un abecedar se face.

Litere mai mari, mai mici,
Blânzi luceferi, licurici,
Noi le adunăm cuminte
Și le punem în cuvinte.

Ele vin șirag, șirag,
Ne întâmpină în prag;
Zicem „bună dimineața”
Și cu ele-ncepem viața.

Mică joacă pe vocale

Biata oaie
Stă în ploaie
Lâna i se-nmoaie.

Când afară-i zloată,
Lângă sobă, roată,
Şade casa toată.

Fiindcă e gălbuie,
Ionel se suie
După o gutuie.

Două căprioare
Fug de prea mult soare,
Caută răcoare.

Aoleu, aoleu!
Tare-i greu, tare-i greu
Să te-agăți de curcubeu.

Dora merge-acum la şcoală
Ea se culcă, ea se scoală,
Nu mai stă la mama-n poală.

Mititele

Colo-n stradă,
E-o grămadă
De zăpadă.

A căzut o nucă
Chiar peste ulucă.
Cine s-o aducă?

Cântă păsărele
Noi cântăm cu ele
Cântece din stele.

E arici, lasă-l în pace
Fiindcă nu îl poți desface.
N-ai de unde să-l începi
E un ghemotoc de țepi.

Primăvara pune-n joacă
Muguraș pe rămurică.
Vara-n soare stă să-și coacă
O sămânță mititică.
Toamna pomul își rodește
Bruma nu cumva să-l prindă.
Iarna-afară viscolește
Nicidecum să intre-n tindă.

Albinuțe, albinioare,
Ce-aveți voi pe aripioare?
Avem praf stelar de flori
Și scânteii de foc din zori.

Albinuțe, albinușe,
Ce-aveți voi pe piciorușe?
Cu polen sunt sacii grei
Și i-am prins de botoșei.

Albinuțe, albinițe,
Ce-aveți voi în gușulițe?
Avem miere-avem nectar
Pentru harnicul stupar.

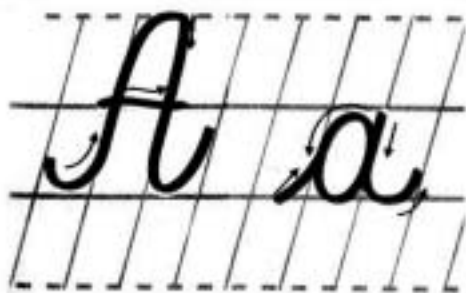
Copilașii să și-i crească
Cu dulceață-mpărătească.

Al - bi - nu - țe al - bi - nioa - re, Ce-a - veți voi pe a - ri - pioa - re?
A - vem praf ste - lar de flori Și scân - tei de foc din zori.

Aa

Bun

Bun este bunicul,
Bună e bunica,
Zice nepoțelul,
Zice nepoțica,
Povestesc și cântă
Toată ziua.

Tata și cu mama
Tare-s buni și ei,
Bune surioare,
Buni și frații mei.
Vreau să fiu și eu
Bun, așa ca ei.

Multă bucurie
E-n sufletul meu,
Spun și cânt întruna:
Bun e Dumnezeu.

Bun es - te bu - ni - cul, Bu - nă e bu - ni - ca,
Zi - ce ne - po - țe - lul, Zi - ce ne - po - ți - ca.
Po - ves - tesc și cân - tă Toa - tă zi - u - li - ca.

Bb

Cântec

Cine cântă? Cântă floarea
Să înceapă sărbătoarea,
Sărbătoarea minunată
Să cuprindă lumea toată.

Cine cântă? Izvorășul,
Ca să audă copilășul
Susur dulce spre câmpie
Toată lumea să îl știe.

Cine cântă? Cântă mama
Să mi-alunge frica, teama
Cântul dulce-al mamei mele
E-mpletit din flori și stele.

Cine cântă? Cânt și eu
Să audă Dumnezeu.

 Ci - ne cân - tă? Cân - tă floa - rea Să în - cea - pă sâr - bă - toa - rea.

 Sâr - bă - toa - rea mi - nu - na - tă, Să cu - prin - dă lu - mea toa - tă.

C C

c c

Dorul

Ce să fie oare dorul?
E o floare? E izvorul?
E cumva vreo mângâiere
În a serii adiere?

Ce să fie oare dorul?
Este cântecul? E zborul?
E cumva a mamei șoaptă?
E miros de pâine coaptă?

Ce să fie oare dorul?
Luminiș ce-alungă norul?
Sau cumva vreun cuib de vis
În vreun pom din Paradis?

Toate câte-n lume, toate
Sunt așa de minunate.
Doamne, mi-e frumos și bine
Și mi-e dor, mi-e dor de Tine!

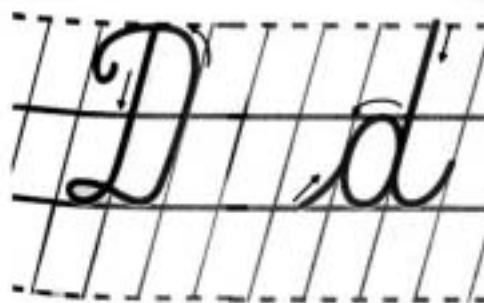
Dorul meu
Tu e tot ce dor de

Ce să fi - e oa - re do - rul? E o floa - re? E iz - vo - rul?
 Toa - te câ - te-n lu - me, toa - te Sunt a - șa de mi - nu - na - te!

E cum - va vreo mân - gă - ie - re În a se - rii a - di - e - re?
 Doam - ne, mi-e fru - mos și bi - ne Și mi-e dor, mi-e dor de Ti - ne.

Dd

Elefantul

Elefantul este mare,
Mare ca un pui de munte!
Stau în jurul lui copiii
Parc-ar fi furnici mărunte.

Ia priviți-l ce puternic,
Dar cuminte ca un miel,
Cară lemnele cu trompa
Ascultând de-un băiețel.

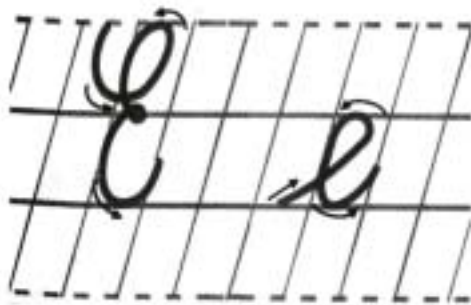
Dar băiatu-l îngrijește,
Asta-i bucuria sa;
Îi dă frunze să mănânce,
Îi dă apă ca să bea.

Tot ce e creat de Domnul
E o pașnică frăție
Fericit să fie omul
Într-o dulce armonie.

Ee

FLUTURELE

Fluturașul, pentru-o clipă, s-a oprit din zbor pe-o floare
Să se umple de mireasmă și culoare în culoare.

Ridicând pălărioara, răsucind încet codița,
Se tot miră și se miră băiețelul și fetița.

Înflorită e livada și tot câmpul mai departe.
La așa o sărbătoare cine poate sta deoparte?

Au ieșit copiii-afară, nimeni n-a rămas în casă
Fiecare se întreabă: Care floare-i mai frumoasă?

Domnului aduc copiii mulțumire minunată,
Că în fiecare floare e-o lumină înstelată.

Flu - tu - ra - șa ul pen - tru-o cli - pă, s-a o - prit din zbor pe-o
 floa - re El se um - ple de mi - reas - mă și cu - loa - re în cu - loa - re.

Ff

Gâscanul

Voievod din vreo domnie, tânăr numai de vreun an,
Pe podețul de răchită, trece gârla un gâscan.
Numai gâtul i se-nalță din penișul ghemotoc.
Gâștele privesc uimite, strânse toate la un loc.
Se credea gâscanul mare, general suprem de oști,
Pe când restul gâscărimii, niște proaste, niște proști.
Dar bătu un vânt pe-acolo – nu știu cine l-a adus –
Și gâscanul căzu-n gârlă cu picioarele în sus.

Să tot râzi de-așa-ntâmplare, ba mai bine să tot plângi –
Cum de pot să fie unii, îngâmfați, dar și nătângi?
O, ce bună-nvațătură, toată lumea să o știe:
Cazi în gârlă ca gâscanul, când te umfli de mândrie...

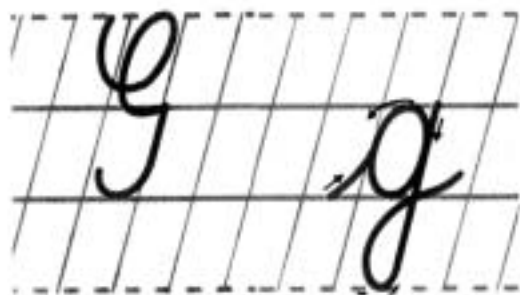

Fii de trea - bă, fii de trea - bă Și fii plin de bu - cu - ri - e Cazi în
gâr - lă ca gâs - ca - nul Când te um - fli de mân - dri - e.

Gg

Hoțomanul de motan

Cu o mătură-ntre labe,
Drept cioban cu bâta-n mână,
Stă motanul,
Hoțomanul,
Lângă oala cu smântână.
Cică
Ar păzi-o de vreun câine sau
pisică.
Dar se uită-n stânga, 'ndreapta
Și, când nimeni nu îl vede,
La smântână se repede.
Apoi țipă,
Țipă cât îl ține gura
De răsună băătura,

Că o vulpe
(Ce mai are și-alte culpe)
A intrat șireata-n casă,
La smântâna de pe masă
Și pe toată a mâncat-o.
- Iată-i urma! Iat-o, iat-o!
Dar de-afar', printr-o fereastră
Îl zărise-un pițigoi.
- Hei, motane,
Nu ne păcălești pe noi!
Și apoi,
Îa privește-te-n oglindă,
Colo-n tindă.
Nu te credem o clipită,
Căci mustața ta cea lungă
Este toată smântânită.

Noi, copiii, nu ne-ascundem de părinți.
Suntem harnici și cumiți.

Noi co - pi - ii, sun - tem har - nici și cu minți Nu! Nu ne - as - cun - dem de pă - rinți.
Noi co - pi - ii Îl iu - bim pe Dum - ne - zeu Nu! Nu vom fa - ce ni - ciun rău.

Hh

Iepurașul

Ploaia nu mai toarnă,
Vântul și-a mai strâns vârtoarea,
Vânătorul, dintr-o goarnă,
Își anunță vânătoarea
Cu-o mulțime de copoi.
Iepurașul,
Speriat de-atâta larmă,
Sare iute
Și se-ascunde într-o tufă de trifoi.
Ce să facă? Ce să facă?
De-ar putea cumva să treacă
Nevăzut, neauzit
Peste miriște-n brădet.
Inima îi bate tare
Spune inimii să-i bată mai încet.

În alai vânătoresc,
Vânătorii și copoi
Spre brădet se năpustesc –
Vânătoarea e în toi.
Ei în goană trec tarlaua;
Cine ar băga în seamă
Mica tufă de trifoi?
Hărmălaie toată ziua,
Dar degeaba.
Ca să prinzi un iepuraș
E așa urâtă treaba!

După-o zi de alergat,
Se întorc fără vânat
Și e liniște în sat.

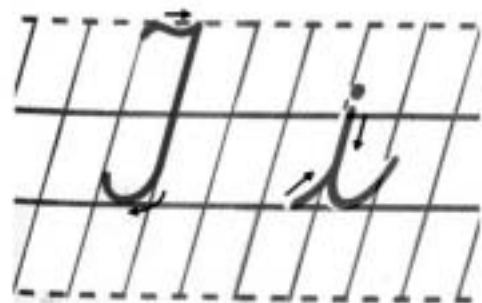
De pe cer zâmbește luna:
Iepurașul a scăpat.

le - pu - ra - șul a scă - pat la - tă-l mer - ge la cul - cat.
 le - pu - ra - șul e iu - bit la - tă-l doar - me li - niș - tit.

Ii

ÎMPĂRTIRE

Uite pâinea cum se frânge
Și pe toți la masă-i strânge.

Uite apa rece, rece,
Pe la fiecare trece.

Uite colea, rumen mărul
El ne spune adevărul.

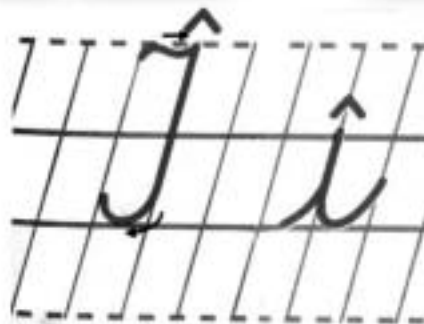
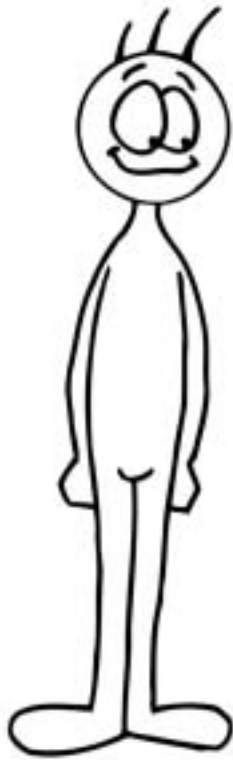
Îl împarți în două-trei,
Îl împarți în câte vrei.

Măru-n chip de împărțire
Este sfântă înfrățire

Din al lucrurilor mers
Este lesne de-nțeleș:

Nu se strânge ca să ai,
Ci se strânge ca să dai.

Jucării

Jucăria
Nu e numai jucărie,
Este-abecedar
Despre ce-o să fie.
Jucăriile te-nvață
Multe lucruri despre viață.
Ele nu sunt doar povești pentru
copii –
Îți arată ce să faci și cum să fii.
Cresc din ele
Înțelegeri de aici și până-n stele.

Bunăoară,
Într-o tolbă
E o vorbă
Despre rost și-nțelepciune
Să desparti în două cete,
Pe-ndelete,
Lucruri rele, lucruri bune.
Tot la fel,
Iepuraș de catifea
Parcă-ai vrea să fii
Și cuminte, și de treabă precum el
Nu-i așa?
Jucăria
E un fel de alfabet
Ce te-nvață-ncet, încet
Lucruri mari și lucruri mici,
De-nteles,
Până-n cer să le ridici.

Fi - e - ca - re ju - că - ri - e Es - te - o mi - că bu - cu - ri - e,
Și la joa - că îm - pre - u - nă Bu - cu - ri - i - le se - a - du - nă.

Jj

Kilogramul kilometrul

Ce e kilogramul?

**E un pumn de grame
Strânse de bunicul
Într-un săculeț pe care,
Trainic, l-a țesut bunica
Să nu se destrame.**

**Nu te mai astâmperi,
Vinzi cu el și cumperi.**

Ce e kilometrul?

**Un morman de metri,
Pe care bunicul
I-a pus cap la cap, să-i fie
Bunicuței potecuță
De acasă-n deal la vie.**

**Bunicuța, ca pe-un fir din caier tors,
Îl străbate dus, întors.**

Lumina

Luminează
Soarele-n amiază.
Noaptea își adună
Razele de lună.
Sus pe cer și ele
Luminează stele.
Se-oglindește-n lac
Luceafăr buimac.
Mama intră-n tindă
Lampa s-o aprindă.

Peste toți și toate
Câte-s mari și mici,
Luminează Domnul,
Iar noi, copilașii,
Suntem luminițe
Licurici.

Cân-tă tot pă-mân - tul sla-vă Dom-nu-lui. Noi co-pi - ii creș - tem în lu-mi-na Lui.

Large stylized letters 'L' and 'l' with a purple-to-orange gradient.

Mielușelul

**Mielușelul, mielușel,
Când aleargă pe câmpie,
Ghemotoc de bucurie,
Nu se poate să nu-ți fie
Drag de el.**

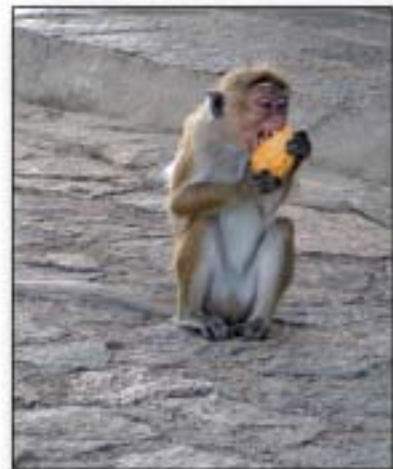
**Rândunica, rândunea,
După iarna cea pustie,
Pe la cuib zburând zglobie,
Nu se poate să nu-ți fie
Drag de ea.**

**Când privești spre văi, spre munți,
Ce culori, ce armonie,
Pe când vântul blând adie,
Nu se poate să nu-ți fie
Dor să cânti.**

**Sus în cer e Dumnezeu –
Să-I cântăm și tu, și eu.**

Mie - lu - șe - lul mie - lu - șel Mult ne es - te drag de el.
Rân - du - ni - ca rân - du - nea Mult ne es - te drag de ea.

Mm

Norul

Norul trece, norul vine,
Zări 'norate, zări senine.

Iată norul vălătuc
Jos pe prispă să-l aduc,
Caier să i-l fac bunicii
Ca-n povestea cu piticii.

Iată norul argintiu
Să-l alint de parcă-i viu;
Când să-l prind, din mâini îmi scapă
Ca un pește scos din apă.

Iată norul neguros
Parcă-ar fi din noapte scos;
Aripi negre își desface
Du-l de-aicea, că nu-mi place.

Norul trece, norul vine
Nouraș de zări senine
Și la umbra lui mi-e bine.

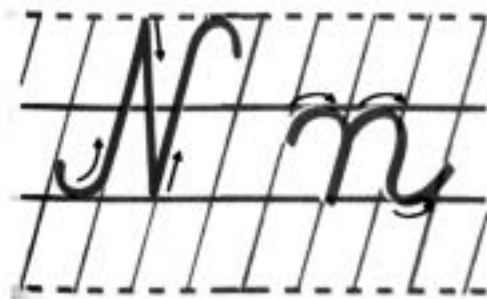

No - rul tre - ce, no - rul vi - ne
No - u - raș de zări se - ni - ne
Și la um - bra lui mi-e bi - ne.

9

Nn

glinda

Oglinduța mea e rea
Mă arată cum vrea ea.

- Oglinduța mea,
Arată-mă curat!

- Spală-te și-o să te-arăt curat,
Spune ea.

- Oglinduța mea,
Arată-mă zâmbitor.

- Zâmbește și-o să te-arăt zâmbitor,
Spune ea.

- Oglinduța mea,
Arată-mă bucuros.

- Nu mai fi trist și-o să te-arăt bucuros,
Spune ea.

- Oglinduța mea,
Arată-mă mai bun.

- Nu mai fi rău și-o să te-arăt mai bun,
Spune ea.

Așa e,
Oglinduța mea nu e rea,
Trebuie să fac ce-mi spune ea.

P omul

Un pom a crescut lângă poartă,
O pasăre și-a făcut cuibul în pom,
În cuib ciripesc puișorii.
Știi tu de ce, pui de om?

Pârâul străbate poiana,
Păstorul își paște mieluşii pe ea,
Poteca îi duce la staul.
Știi tu de ce, fetița mea?

Deasupra pădurii, senin după ploaie
Zâmbește frumos curcubeu
El leagă pământul cu cerul.
Știi tu de ce, băiatul meu?

Pentru că Domnul ne iubește
Și pentru cer frumos ne crește.

Pom fru - mos, pom fru - mos Lân - gă poar - ta noas - tră creș - te
Știm de ce, știm de ce Fiind - că Dom - nul ne iu - beș - te.

P p

Rața,

Toată lumea-i zice RAȚĂ,
Noi îi zicem Măcăneață.
Lumea zice: „Asta știe, asta face –
Măcăne de nu mai tace.”

Dar e bine să se știe
Că nu-i simplă măcănie,
Că această măcăneală
Nu e doar o trâncăneală;

Când pe lac este vâltoare,
Măcăne cu întristare;
Când pe lac e veselie,
Măcăne cu bucurie.

Nu mai știe de măsură,
Tărăboi pe bățatură
Pân' la răgușirea vocii
Când își caută bobocii.

Așadar se vede treaba
Că nimic nu-i pe degeaba,
Dar în tot ce e și-a fost
Rostul e să dai de rost.

Rr

Surioara

Dacă ai o surioară,
E mai mult ca o comoară –
Ai cu cine împărți
Ale tale jucării.

Când o vezi că-i supărată,
O împaci frumos îndată.
Când o vezi că-i necăjită,
O faci iute fericită.

Și pe gânduri nu mai stai
Îi dai iute tot ce ai.

Dacă ai un frățior,
Tu să-i fii de ajutor.
Bucură-te când zâmbește,
Plângi cu el când se lovește.

Du-te iute lângă el,
Să nu fie singurel.
Și să-l pupi când vezi că pleacă
Și să-l mângâi, ca să-i treacă.

Și pe gânduri să nu stai –
Dă-i îndată tot ce ai.

Su - ri - oa - ra e co - moa - ra Fră - ți - o - rul e-a - ju - to - rul Îm - pre -
u - nă cresc fru - moși Tot - dea - u - na bu - cu - roși.

Ss

6

7

După șase, vine șapte
Scos din miere și din lapte,
Spus de Domnul Dumnezeu
Terminându-și lucrul Său.

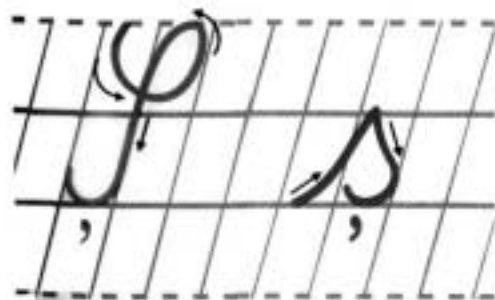
Șapte zile-n săptămână
Rânduială să rămână.

Până să ajungi la opt,
Iată, merele s-au copt
Și sunt bune de mâncare,
Ca să fie sărbătoare.

Îngerii ne dau de știre
Șapte șoapte de iubire

Și cu ele noi vom spune
Mica noastră rugăciune.

la - tă soa - re - le a - pu - ne
Stăm cu - minți la ru - gă - ciu - ne.

Tata

Ca să ne îndemne
Și pe noi, pesemne,
Bunicuțul taie lemne.

Tata este tare –
Ca un colț de soare
Strălucește de sudoare.

Cât ne ține șura,
Cât e băătăura,
Noi, cei mici, ne dăm de-a
dura.

Ziua cât de mare,
Mama n-are stare
Să ne facă de mâncare.

Ocolind dovleacul,
Cum și prepeleacul,
Noi ne dăm de-a berbeleacul.

La cuptor, în curte,
Forme lungi și scurte –
Bunicuța face turte.

Ma-ma e iu-bi-re Ta-ta o-cro-ti-re Noi cân-tăm de fe-ri-ci-re.
De cu zori în sea-ră Zil-nic iar și ia-ră Es-te nu - mai pri-mă-va - ră.

3

T t

Tânțarul

Ca să fie vai și-amar,
E destul doar un țânțar
Mic, dar rău fără pereche,
Să te bâzâie-n ureche.
Și, de nu-l alungi degrabă
El se pune iar pe treabă
Și începe
Să te-nțepe.

De dormit, nici pomeneală,
Nici măcar vreo ațipeală;
El te mușcă și te doare,
Fiindcă-i mic, dar mușcă tare.
Ca să poți scăpa de el,
Ori pleci tu ori pleacă el.
Nu-i poveste
Așa este.

Răul cât ar fi de mic,
Chiar cât numai un țânțar,
Nu-l lăsa să te înțepe,
Fugi de el sau dă-l afar'.

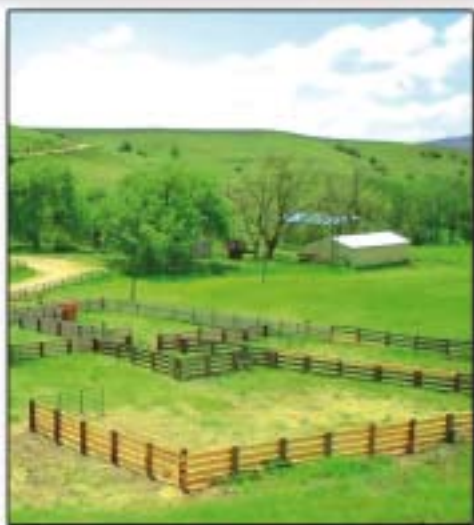

Ră - ul cât ar fi de mic, Chiar cât nu - mai un țân - țar,

Nu-l lă - sa să te în - țe - pe, Fugi de el sau dă-l a - far'.

T t , ,

Umbra

Umbra, ce să fie oare
De se-ascunde-așa de soare?
Nici nu pleacă, nici nu vine,
Ci se ține după mine.

Vreau s-o prind, nici pomeneală!
E-o părere, o momeală.
Nu vorbește, parcă-i șuie,
E ceva ce-aproape nu e.

O miros, dar nu miroasă,
Când e rară, când e deasă
Și de-i plac, și de nu-i plac,
Mă imită-n tot ce fac.

Stau la umbra unui pom,
Stau la umbra altui om,
De mă lași eu pot a sta
Până și la umbra ta.

Dar oricât de mult aș vrea
Nu pot sta la umbra mea.

Um - bra, ce să fi - e oa - re de se - as - cun - de - a - șa de soa - re?
Și ori - cât de mult ai vrea Nu poți sta la um - bra ta.

U u

Valea

Valea noastră de sub deal,
Primăvara, ne-nflorește;
Cineva de sus, din cer,
Ne iubește, ne iubește.

Valea noastră de sub deal,
Vara, ne-aurește grâul
Și de-a lungul ei, de drag,
Clipocește lin pârâul.

Valea noastră de sub deal,
Toamna, fructele ne coace;
Noi pe toate le-așezăm
Într-un cuib frumos de pace.

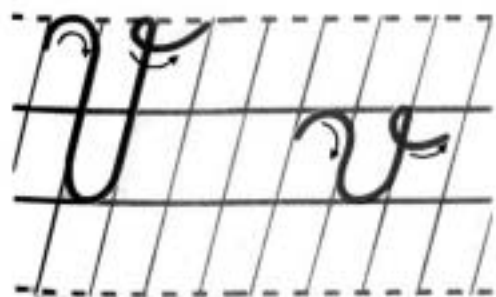
Valea noastră de sub deal,
Iarna, nu ne ține-n casă;
Noi de-a valma colindăm
Prin zăpada luminoasă.

Valea noastră de sub deal
E un cuib de bucurie;
Noi pe prispa ei visăm
Cum va fi în veșnicie.

 Va - lea noas - tră de sub deal Pri - mă - va - ra ne-n - flo - reș - te Ci - ne -
 va, de sus din cer Ne iu - beș - te, ne iu - beș - te.

V V

Zborul

Zboară. Cine zboară? Cântul.
Zboară? Sau îl duce vântul...

Zboară. Cine zboară? Dorul.
Zboară? Sau îl duce norul...

Zboară? Cum de n-ar zbura
Vestea bună-n calea ta?

Zboară? Cum de s-ar opri
Minunații zori de zi?

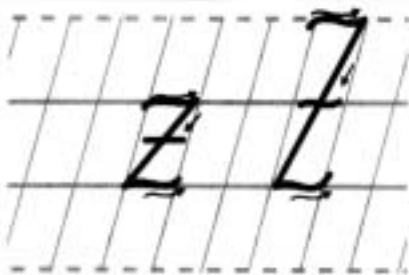
Zboară toate. Zbori și tu
Până-n cer, pe gând te du,
Ca să-I spui lui Dumnezeu:
„Doamne, am venit și eu”.

10

Zz

Micul nostru-abecedar
Nu-l trecurăm în zadar.

Pentru **A**, gândim la Aur
În al inimii tezaur.

Pentru **B**, gândim la Bine
Să se bucure oricine.

Pentru **C**, avem Cântare
Chiar în suflet sărbătoare.

Pentru **D**, se face Dor
Unul lângă altu-n zbor.

Pentru **E**, povestea Este
Mult mai mult decât poveste.

Pentru **F**, se face Floare
Mugurașu-n strop de soare.

Pentru **G** avem Grădina
Unde vine-n zori lumina.

Pentru **H**, gândim la Haină
Albă-dalbă ca o taină.

Pentru **I**, avem Izvor,
Apă rece tuturor.

Pentru **Î**, din Însurare
Facem rostul de culcare.

Pentru **J**, din Jucărie
E-nțeles de bucurie.

Pentru **K**, din Kilometru
Metrul își găsește metru.

Pentru **L**, privind spre Lac
Stelele din el ne plac.

Pentru **M**, Mama-i cu masa
Care-nvârte toată casa.

Pentru **N**, gândim la Nor
Umbra lui e-a tuturor.

Pentru **O**, privim la Omul
Minunat făcut de Domnul.

Pentru **P**, e Păsărica
Cer de cântec, mititica.

Pentru **R**, e Rămureaua
Unde doarme noaptea steaua.

Pentru **S**, gândim la Soare
Plin de-a vieții sărbătoare.

Pentru **Ș**, cel din Șoptire
Orice șoptă e iubire.

Pentru **T**, gândim la Tata
Care-nvârte casei roata.

Nici chiar **Ț**, de la țânțar
Nu ne pare-a fi-n zadar.

Chiar și **U**, mai de pe Urmă
E și el un miel din turmă.

Sigur, **V**, frumos din Vale
Către munte ne e cale.

Z din Zori, e aurarul
Ce-a sfârșit abecedarul.

*Cum vedeți, încet-încet,
Am trecut prin alfabet.
Învățând a învăța
Știm mai multe, nu-i așa?*

Întrebări după mirări

Cine-a pus lumina-n stele
Și mireasma-n floricele?

Cine strânge seara-n plopi
De pe lună primii stropi?

Peste noapte, cum răsună
Murmur dulce de fântână?

Cum de-și schimbă lumea fața
Când se-arată dimineța?

Cum de se oprește valul
Tocmai unde-ncepe malul?

Bate vântul în neștire
Sau aude poruncire?

Să se-noate, să se zboare
Este numai o-ntâmplare?

Cum de știe vrăbiuța
Pe-un lăstar să se dea huța?

Soarele când se pornește
Cine oare-l mai oprește?
Nu e de ținut pe loc
Urcă bulgăre de foc
Fără niciun fel de roți.
Hai, coboară-l dacă poți!

Cine spune-n gândul tău
Ce e bine, ce e rău?

Fără număr sunt mirări
Fără număr, întrebări –
Te-ntrebi tu, mă-ntreb și eu
Și răspundem: DUMNEZEU!

